

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1562 usque ad annum 1563

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 9011860X

§. 115. Nova septimi Canonis forma a Legatis exhibita Hispanis
Præsulibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66641](#)

Sæc. XVI
A.C. 1562.

omnesque suas vires auctoritate inque impensurus esset, ut eidem sepe opponeret. Postea Mantuanus subiunxit, Navagerum nec Theologum, nec Sacrorum Canonum esse peritum, prout gravissimis Synodi negotiis parum idoneum: de Lotharingii autem Cardinalis prudentia nihil memorabat Mantuanus, cum aliunde ipsimet Pontifici haud ignotum esset, quod hic Præf. præter ingenii aciem haud levi potentia, qua sua molimina etiam valida ad effectum deducere posset, præditus foret. Cum ergo Simonetta quoque Legatus Vicecomiti declararet, quod ejusdem cum Mantuano opinionis esset hinc Papa suum mutabat contumium.

§. CXV.

Nova septimi Canonis forma a Legatis exhibita Hispanis Præfibus.

Pallav. c. 16.

num. 2.

Leit. Legat.

ad Borrom.

28. Octobr.

& 1. Nov.

epist. Fusca-

rarii ad Mo-

ron. 2. Nov.

Ex altera parte Legati, cum se solos oneri ferendo pares, rebus que ad prosperum exitum ducedentis idoneos exhibere gestirent, nec sollicitudini, nec labori parcebant, (*) quae proprie-

(*) Ut Lectori manifestum fiat, quam inquis interpres sit Continuator hinc ipsa Pallavicini ex quo ipse haec defloravit, verba adducuntur, inquit ille, ipsi munus legationis iste

Sæcul. XVI.
A.C. 1562.

propter in Congregatione Generali habita die vicesima Octobris, cum diversas circa præcipuam controversiam Patrum sententias ferri, atque, ut cetera quoque decreta sæpius immutarentur, postulari cernerent, alios quatuor Præfules jam antea nominatis adjecerunt, dato negotio, ut capitula & Canones cum reliquis Patribus conficerent. Ex his quatuor tres erant Præfules ex Ordine Fratrum Prædicatorum, scilicet Naclantus Clodiensis Episcopus, Leonardus Marinus Archiepiscopus Lanicensis, & Egidius Fuscararius Mutinensis Antistes unacum Castanea Rossanensi Archiepiscopo. Porro vix credi potest, quanta solertia novæ excogitatæ fuerint formulæ septimi Canonis, circa quem præcipua volvebatur controversia: sedulo etiam exquirebantur voces ejusmodi, quæ fidei dogma plene ac perspicue declararent, quin tamen novis alterationibus ansa præberetur, ac simul cunctis cavillationibus aditus præcluderetur. Tandem novam formam penitus digestam Legati die vicesima octava Octobris ad Hispanos deferebant, eo fine, ut ea suis numeris absoluta in crastino Patrum confessu ab omnibus approbaretur; verum hi Episcopi

integrum prosequerentur, ac vellent, nec labore corporis, nec animi sollicitudini parcebant.

Sæcul XVI. scopi (*) illam rursus proponere, ac pro
A. C. 1562. illius acceptatione suffragia colligere
statuerunt, postridie tamen eorum po-
tissimi quamdam concordiae rationem
inire studebant.

§. CXVI.

*Horum consilio oblitus Granaten-
sis Archipræsul.*

Pallav. l. c. Postea ex hisce Præfulibus Hispanis
plures, atque inter eos Guerres
Granatensis Archiepiscopus, necnon Aya-
la Segobiensis Antistes colloquii copiam
petebant, ubi ambo hi Præfules magna
verborum contentionе perorabant, hec
exponentes: iure optimo petimus, ut
Canon ille, qui ætate Julii III. consti-
tutus fuerat, iisdem vocibus promul-
getur, atque dum agebatur de Sa-
cramento Ordinis, ac de Hierarchia,
minime dissimularentur prærogative a
Christo traditae Episcopatui, qui Supre-
mus est inter Ordines, & gradus pre-
cipuus Hierarchiæ. Id ubi reculab-
tur, querelas nostras deferemus ad Re-
gem Catholicum, ac reliquos Princi-
pes, nec Synodum ultra accedemus.
Adjecit præterea Guerres Granaten-

(*) Idem non ab Episcopis Hispanis, sed
a Papæ Legatis factum fuisse testatur Pall-
vicius.

